

[Hem](#) > ... > [Domstolsförfaranden](#) > [Digitaliseringsförordningen – Underrättelser Från Medlemsstaterna](#) > France

Innehåll inlagt av
Frankrike

Digitaliseringsförordningen – underrättelser från medlemsstaterna

Frankrike

Den här sidan innehåller information om medlemsstaternas underrättelser i enlighet med förordning (EU) 2023/2844.

1. Nationella it-portaler för kommunikation med domstolar eller andra myndigheter

De franska myndigheterna påpekar att Frankrike inte har någon nationell it-portal för kommunikation med domstolar och myndigheter, eller för videokonferenser, som är tillgänglig från utlandet.

För kommunikation med domstolar och myndigheter har Frankrike valt att använda referenssystemet eEDES för införande av eCodex-teknik.

2. Nationell rätt om videokonferens i frågor på privaträttens område

a) Information om tillämpliga nationella lagar och förfaranden, inbegripet tillämpliga processuella rättigheter och skyddsåtgärder för att genomföra förhandlingar genom videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation

De franska myndigheterna påpekar att Frankrike inte har någon särskild rättslig ram för gränsöverskridande videokonferenser.

I allmänhet tillåter artikel L.111-12 i lagen om domstolsorganisation (*Code de l'organisation judiciaire*) att förhandlingar hålls med hjälp av audiovisuell telekommunikation på följande villkor:

- Varje part ska ha gett sitt samtycke till användning av videokonferens.
- Förhandlingen äger rum i flera rättssalar som är direkt sammankopplade med hjälp av audiovisuell telekommunikation.
- Programvaran för videokonferens måste garantera att överföringen av uppgifter är konfidentiell.

Parter, vittnen, sakkunniga och andra personer som kallas får, på deras uttryckliga begäran, av rättens ordförande bemyndigas att höras genom audiovisuell telekommunikation utanför en rättssal (L.111-12-1 i lagen om domstolsorganisation).

Rättens ordförande beviljar denna begäran endast om han eller hon anser att förhandlingen på distans är förenlig med förfarandets art och följer den kontradiktoriska principen. Detta beslut är en rättslig förvaltningsåtgärd (R.111-7-1 i lagen om domstolsorganisation).

Villkoret för denna möjlighet är att de audiovisuella kommunikationsmedel som används har de tekniska egenskaper som fastställs i en förordning av justitieministern. De måste säkerställa både överföringens kvalitet och, om förhandlingarna eller förhören inte är offentliga, möjligheten att identifiera deltagarna.

Rättens ordförande leder förfarandet från rättssalen där även övriga domstolsmedlemmar, rättssekreteraren och, i förekommande fall, åklagaren är närvarande.

Vid förhandlingen måste rättens ordförande se till att förhållandena för personens uppkoppling är förenliga med respekten för förfarandets värdighet och allvar.

I förordning JUST2214196A av den 13 maj 2022 specificeras tekniska arrangemang för audiovisuella telekommunikationssystem som används för förhandlingar eller förhör via videokonferens i icke-strafrättsliga frågor. Huvudvillkoren är följande:

- Den audiovisuella kommunikationen måste genomföras med hjälp av en videokonferenslösning som tillhandahålls av justitieministeriet. I handelsdomstolar kan den även genomföras genom en lösning som görs tillgänglig av det nationella rådet för registratorer vid handelsdomstolar (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce*).

c) Information om huruvida nationell lagstiftning tillåter domstolen eller den behöriga myndigheten att schemalägga en förhandling på eget initiativ

Följande två situationer bör särskiljas när det gäller användning av videokonferenser på domarens initiativ:

- I alla domstolsinstanser får förhandlingar hållas i flera rättssalar som är direkt sammankopplade med hjälp av audiovisuella telekommunikationssystem, på domarens initiativ. Detta under förutsättning att alla parter har gett sitt samtycke till användningen av videokonferens (artikel L.111-12 i lagen om domstolsorganisation).
- I domstolsinstanser som dömer i andra mål än brottmål får förhör med en part, ett vittne, en sakkunnig eller någon annan person som kallats med hjälp av audiovisuella telekommunikationssystem utanför en rättssal endast godkännas av rättens ordförande på den personens uttryckliga begäran (artikel L.111-12-1 i lagen om domstolsorganisation).

d) Information om den videokonferensteknik som finns tillgänglig i medlemsstaten eller den vanligaste videokonferensplattformen eller -lösningen

- De franska myndigheterna lämnar följande upplysningar: Anställda inom rättsväsendet använder Cisco Jabber för att kommunicera med varandra.
- För behandlingstjänster i realtid används Cisco Webex Desk.
- Rättssalar och administrativa tjänster är utrustade med Cisco Webex Room Kit.
- Decentraliserade kriminalvårdstjänster använder Cisco Webex Room Kit.
- Vid handelsdomstolen använder [det nationella rådet för registratorer vid handelsdomstolar](#) programvaran Tixéo Private Cloud, en fransk lösning certifierad av ANSSI.

e) Information om förfarandekrav när parten lämnar ett yttrande om användningen av videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation under förhandlingen

I artikel L.111-12 i lagen om domstolsorganisation föreskrivs att förhör ska hållas med hjälp av medel för audiovisuell telekommunikation, antingen på eget initiativ eller på parternas begäran, under förutsättning att varje part samtycker till användning av videokonferenser. I lagen regleras inte den form som partens åsikt om användningen av videokonferenser bör ha och den kan därför uttryckas på vilket sätt som helst.

I enlighet med artikel L.111-12-1 i lagen om domstolsorganisation får dessutom parter, vittnen, sakkunniga eller någon annan person som kallats endast höras via audiovisuell telekommunikation utanför en rättssal på deras uttryckliga begäran och med tillstånd från rättens ordförande. Lagen innehåller inga formella krav för denna begäran, eftersom det handlar om en enkel rättslig administrativ åtgärd från domstolens sida och inte en rättslig begäran i processuell mening. Följaktligen kan den göras på vilket sätt som helst.

g) Information om hur rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient garanteras före och under videokonferenser

På privaträttens område finns det inga särskilda förfaranderegler för organisation av interaktioner mellan advokater och klienter när videokonferens används vid förhandlingen eller förhöret eftersom sådana interaktioner inte är av processuell karaktär.

Det är dock möjligt för domstolen att tillfälligt avbryta förhandlingen eller förhöret så att advokaten kan tala konfidentiellt med sin klient, utan de andra parterna eller domstolen närvarande, via de telekommunikationsmedel som ställs till deras förfogande.

När det gäller tredje parter som närvarar vid förhandlingar eller förhör krävs även, enligt förordning JUST2214196A av den 13 maj 2022, att telekommunikationsförfarandena ska garantera interaktionens konfidentialitet om förhandlingen inte är offentlig.

Dessutom får video och ljud inte spelas in eller lagras, förutom i de fall som anges i [artiklarna L.221-1 och följande i lagen om kulturarvet \(Code du Patrimoine\)](#), i enlighet med artikel L.111-12 i lagen om domstolsorganisation.

h) Information om de praktiska arrangemangen för att anordna och genomföra förhöret, inklusive information om möjlig användning av röstsyntaxteknik

Som anges i leden c och e krävs alla parTERS samtycke för att anordna en förhandling via videokonferens på privaträttens område, och förhör med en person via videokonferens får endast tillåtas på den personens uttryckliga begäran (men utan övriga parTERS samtycke).

j) Identifiering och autentisering av parterna

Enligt artikel R.111-7-1 i lagen om domstolsorganisation ska de tekniska egenskaperna hos de audiovisuella telekommunikationsmedel som används göra det möjligt att identifiera deltagarna, vid behov genom att visa upp och kontrollera en identitetshandling.

k) Metod som används för att parterna ska kunna ställa frågor och delta effektivt

Förhandlingar via videokonferens följer samma förfaranden som alla andra förhandlingar. Parterna ges möjlighet att redogöra för sina anspråk och grunder, att besvara domstolens frågor och att lämna eventuella synpunkter som de anser lämpliga i enlighet med den kontradiktoriska principen. Om domstolen anser att den har tillräckliga upplysningar kan rättens ordförande emellertid avbryta det muntliga anförandet eller parternas yttranden i svaromålet (artikel 440 i civilprocesslagen [*Code de Procédure Civile*]).

Dessutom är parterna skyldiga att underrätta domstolen och övriga parter om de inlagor de avser att inge till stöd för sina fordringar (artikel 15 i civilprocesslagen). I domarens beslut får han eller hon endast beakta de inlagor som parterna har lämnat in i det kontradiktoriska förfarandet (artikel 16 i civilprocesslagen).

Domaren kan uppmana parterna att muntligen eller skriftligen, i enlighet med rättegångsreglerna och den kontradiktoriska principen, inkomma med förklaringar om sakförhållanden eller rättsfrågor som kan anses nödvändiga för att lösa tvisten (artiklarna 8 och 13 i civilprocesslagen).

På en mer grundläggande nivå kan ingen part dömas utan att ha hörts eller kallats (artikel 14 i civilprocesslagen). Om en förhandling på distans anses vara oförenlig med förfarandets art och respekten för den kontradiktoriska principen kommer denna närvarometod inte att användas (artikel R.111-7-1 i lagen om domstolsorganisation).

När det gäller vittnen bör det noteras att enligt fransk lagstiftning hörs vittnen när parterna är närvarande eller när parterna har kallats (artikel 208 i civilprocesslagen). Parterna får dock inte avbryta eller störa eller försöka påverka vittnen som vittnar eller rikta sig till dem direkt, vid äventyr av uteslutning (artikel 214.1 i civilprocesslagen). Det är följaktligen domaren som, om han eller hon anser det vara nödvändigt, ställer de frågor som parterna har ingett till domaren efter det att vittnet har förhörts (artikel 214.2 i civilprocesslagen). Parterna, även de som inställer sig via videokonferens, får ställa frågor till domaren som är avsedda för vittnet. I praktiken är vittnesförhör inte vanligt förekommande på privaträttens område.

l) Hur parterna kommer i åtnjutande av rätten till tolkning

Enligt artikel L.111-12-1 i lagen om domstolsorganisation får parter, vittnen, sakkunniga och andra personer som kallats endast höras med hjälp av audiovisuell telekommunikation utanför en rättssal på deras uttryckliga begäran och med tillstånd från rättens ordförande.

Tolkar får använda sig av denna bestämmelse och på uttrycklig begäran bemyndigas att delta i förhandlingen med hjälp av audiovisuell telekommunikation utanför rättsalen. Tolken kan då närvara vid förhandlingen antingen i rättsalen samtidigt som parten inställer sig genom förhandling på distans, eller genom förhandling på distans samtidigt som parten inställer sig personligen vid domstolen. Med förbehåll för ovannämnda villkor får både tolken och parten inställa sig med hjälp av audiovisuell telekommunikation, oavsett om de befinner sig på samma ställe eller inte.

m) Hur möjligheten att granska eller lägga fram materiell bevisning under videokonferenser säkerställs

Samma förfaranderegler gäller för personer som deltar i förhandlingen via videokonferens som för dem som är närvarande på plats i rättsalen.

Granskning av materiella föremål som läggs fram som bevis direkt till domaren är föremål för personlig prövning av domaren i enlighet med civilprocesslagen. Som en allmän regel kan domaren för att personligen kontrollera sakförhållandena ta del av alla aspekter av de omtvistade sakförhållandena och göra de iakttagelser, bedömningar, utvärderingar och rekonstruktioner som han eller hon anser vara nödvändiga, och vid behov besöka platserna (artikel 179 i civilprocesslagen). Domaren får dock endast göra detta om parterna är närvarande eller har kallats. Domaren måste också upprätta en rapport om resultat, bedömningar, utvärderingar, rekonstruktioner och uttalanden (artikel 182 i civilprocesslagen).

I praktiken sker detta endast undantagsvis, eftersom de bevis som parterna inget vanligen är i form av skriftliga handlingar.

Enligt artikel 15 i civilprocesslagen ska *parterna i god tid underrätta varandra om de faktiska skäl de grundar sina anspråk på, den bevisning de inget och vilka grunder de åberopar, så att var och en kan organisera sitt försvar*. Enligt artikel 16.2 i civilprocesslagen får domstolen i sitt beslut endast beakta bevis som har varit föremål för en kontradiktorisk diskussion mellan parterna.

Det bör noteras att i skriftliga förfaranden måste bevis utväxlas skriftligen mellan parterna och lämnas inte in direkt vid förhandlingen. Dessa utbyten mellan advokater och mellan advokater och domstolen får ske i form av elektronisk kommunikation under förutsättning att alla regler som är tillämpliga för denna typ av kommunikation följs. Sådana regler avser särskilt mottagarens samtycke, utfärdande av tillförlitlig bekräftelse av mottagande eller delgivning och användning av ett tekniskt förfarande som regleras genom en teknisk föreskrift utfärdad av justitieministern, där de garantier anges som måste iakttas i det förfarande som genomförs (artiklarna 748.1 och följande i civilprocesslagen).

I muntliga förhandlingar får parterna lägga fram nya bevis vid förhandlingen, men de måste ändå meddela dem till motparterna och lämna in dem till domstolen. Detta innebär att om parten inställer sig på distans måste korrespondens ske med post eftersom elektroniska medel inte alltid finns tillgängliga på grund av avsaknad av tekniska processer som är förenliga med ovannämnda artikel 748.1 och följande i civilprocesslagen som reglerar användningen av denna kommunikationsmetod.

3. Nationell rätt om videokonferens i frågor på straffrättens område

a) Information om tillämpliga nationella lagar och förfaranden, inbegripet tillämpliga processuella rättigheter och skyddsåtgärder för att genomföra förhandlingar genom videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation

De franska myndigheterna upprepar följande:

Inledningsvis bör man komma ihåg att de första bestämmelserna om användning av videokonferenser i brottmål infördes genom lagen om säkerhet i vardagen av den 15 november 2001 (*loi relative à la sécurité quotidienne*). Genom flera rättsakter utökades senare användningen av videokonferenser, särskilt beslut nr 2019-222 av den 23 mars 2019 om programplanering och reform av rättssystemet 2018-2022.

Videokonferenser var inledningsvis reserverade för vissa utrednings- och undersökningsförfaranden, men är nu möjliga på vissa villkor i alla skeden av det straffrättsliga förfarandet, från utredning till verkställighet av påföljder.

Om den person som inställer sig via videokonferens biträds av en advokat kan advokaten närvara antingen tillsammans med domaren vid behörig domstol eller kommission, eller tillsammans med den berörda personen (artikel 706-71.6 i straffprocesslagen [*Code de Procédure Pénale*]).

I det första fallet måste de kunna tala konfidentiellt med advokaten med hjälp av audiovisuell telekommunikation.

I det andra fallet ska en kopia av hela akten göras tillgänglig för personen i fråga på den plats där personen hålls frihetsberövad, såvida inte en kopia av akten redan har lämnats till advokaten.

b) Information om förfarandekrav för att ge samtycke till användning av videokonferenser eller annan teknik för distanskommunikation under förhör

När det gäller internationellt samarbete kan de franska rättsliga myndigheterna begära videokonferenser från utländska rättsliga myndigheter och omvänt i syfte att anordna utfrågningar, förhör eller konfrontation av vittnen, sakkunniga eller tilltalade under de olika skedena av det straffrättsliga förfarandet.

Begäran om videokonferenser kräver utfärdande av en begäran om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, eller - inom Europeiska unionen (EU) - en europeisk utredningsorder.

Denna typ av begäran om ömsesidig hjälp kan göras inom ramen för olika samarbetsinstrument.

Principen om videokonferenser ska vara föreskriven i straffprocesslagen och uppfylla kraven i tillämpliga fördrag.

I avsaknad av ett sådant instrument bör artikel 694.5 i straffprocesslagen tillämpas, särskilt när det gäller att erhålla samtycke från den åtalade personen. Enligt den artikeln ska utfrågningar, förhör eller konfrontationer som genomförs utomlands på begäran av de franska rättsliga myndigheterna genomföras i enlighet med straffprocesslagen, såvida inte ett internationellt avtal förhindrar detta.

Utfrågning eller konfrontation med en åtalad person får endast genomföras med dennes samtycke.

Om särskilda förfaranden för videokonferenser krävs enligt fransk lagstiftning måste dessa specificeras i begäran om ömsesidig rättslig hjälp, oavsett om det gäller förfarandet före eller efter videokonferensen.

d) Information om hur rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient garanteras före och under förhandlingen via videokonferens

Om den person som inställer sig via videokonferens biträds av advokat kan advokaten närvara antingen tillsammans med domaren vid behörig domstol eller kommission, eller tillsammans med den berörda personen (artikel 706-71.6 i straffprocesslagen).

I det första fallet måste de kunna tala konfidentiellt med advokaten med hjälp av audiovisuell telekommunikation.

I det andra fallet ska en kopia av hela akten göras tillgänglig för personen i fråga på den plats där personen hålls frihetsberövad, såvida inte en kopia av akten redan har lämnats till advokaten.

e) Information om hur personer med föräldraansvar eller andra lämpliga vuxna informeras om att ett barn hörs via videokonferens eller annan teknik för distanskommunikation - hur beaktas barnets bästa?

I artiklarna L.311-1 och följande i lagen om ungdomsbrottslighet (*Code de la justice pénale des mineurs*) föreskrivs att en underårig som misstänks eller anklagas för ett brott har rätt att åtföljas av personer med föräldraansvar under förhör eller utfrågning om myndigheten som genomför förfarandet anser att det är i barnets bästa intresse att åtföljas och att dessa personers närvaro inte är till skada för förfarandet. Dessa bestämmelser gäller förhör under den rättsliga utredningen.

I cirkuläret av den 27 maj 2019 som presenterar bestämmelserna i lag nr 2019-222 av den 23 mars 2019 om programplanering och reform av rättssystemet 2018-2022 och bestämmelserna i dekret nr 2019-507 av den 24 maj 2019 om det straffrättsliga förfarandet som är tillämpligt på underåriga noteras att, till skillnad från vad som föreskrivs för domstolsförhandlingar, denna rättighet att åtfölja den underåriga är någonting som avgörs av den

myndighet som genomför förhöret eller utfrågningen, dvs. utredaren eller domaren.

I artikel L.311-1 i lagen om ungdomsbrottslighet föreskrivs således att *juridiska ombud måste informeras av åklagarmyndigheten eller, i förekommande fall, av förundersökningsdomstolen eller dömande domstol om de beslut som fattas om den underåriga.*

Denna information måste tillhandahållas, på vilket sätt som helst, såvida inte andra bestämmelser finns. Den underåriga har rätt att åtföljas av sina juridiska ombud

1. under varje förhandling i förfarandet,

2. under förhör eller utfrågning, om den myndighet som genomför handlingen anser att det är i barnets bästa intresse att åtföljas och att dessa personers närvaro inte kommer att vara till skada för förfarandet; under utredningen får förhör med eller utfrågning av den underåriga inledas om dessa personer fortfarande är frånvarande två timmar efter att de kallats att inställa sig.

Den underårigas juridiska ombud måste kallas till alla domstolsförhandlingar gällande underåriga och, vid behov, till förhör med och utfrågningar av den underåriga.

Om det inte är möjligt att informera den underårigas juridiska ombud eller om det inte är önskvärt att de åtföljer den underåriga ska den information som avses i ovanstående punkter lämnas till en lämplig vuxen och den underåriga ska åtföljas av denna person i de fall och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikeln.

Dessutom anges i artikel L.334-6 i lagen om ungdomsbrottslighet att audiovisuell telekommunikation inte får användas för att pröva ett beslut om häktning i avvaktan på rättegång eller förlängning av sådan häktning gällande underåriga. Detta under förutsättning att det inte verkar som om transport av den underåriga måste undvikas på grund av allvarlig risk för störning av den allmänna ordningen eller flyktrisk.

f) Information om möjligheten att spela in förhör i enlighet med nationell lagstiftning och om lagring och spridning av inspelningar; information om möjlig användning av röstigenkänningsteknik och automatiserad transkriberingsteknik

1. 1. Inspelning av förhör under utredningen

1.1 Inspelning av förhör med underåriga

Om en underårig hörs som vittne eller svarande utan att frihetsberövas krävs ingen audiovisuell inspelning av utfrågningen.

- Förhör med brottsmisstänkta underåriga

Om den underåriga däremot är frihetsberövad föreskrivs det i artikel L.413-12 i lagen om ungdomsbrottslighet att audiovisuella inspelningar ska göras av förhör med den frihetsberövade underåriga.

Den underårigas juridiska ombud ska informeras om att den underåriga är frihetsberövad enligt artikel L.413-7 i lagen om ungdomsbrottslighet, men ombudens samtycke till audiovisuell inspelning av den underårigas förhör krävs inte. På samma sätt får den underåriga inte vägra att låta sig filmas under förhöret.

I artikel L.413-7.2 i lagen om ungdomsbrottslighet föreskrivs dessutom att skyldigheten att informera juridiska ombud eller lämplig vuxen om att en underårig har frihetsberövats endast får frångås för insamling eller bevarande av bevis, eller för att förhindra ett allvarligt hot mot en persons liv, frihet eller fysiska integritet. Ett sådant beslut fattas av åklagaren eller undersökningsdomaren med beaktande av omständigheterna i fallet, och gäller under den tid som domaren fastställer. Tiden får dock inte överstiga 24 timmar eller, om frihetsberövandet inte kan förlängas, 12 timmar.

Det enda undantaget från audiovisuell inspelning av den underårigas förhör är om det är tekniskt omöjligt att göra en inspelning. I sådana fall måste utredningsenheten omedelbart underrätta åklagaren eller undersökningsdomaren och nämna detta i förhör rapporten tillsammans med anledningen till varför det inte var möjligt.

Om det inte finns någon inspelning - oavsett om denna avsaknad har nämnts i den officiella rapporten och

anmäls till behörig domare eller inte – får ingen fällande dom meddelas enbart på grundval av den underårigas utsagor, om dessa bestrids.

Inspelningen får endast användas under domstolsförfarandet om innehållet i förhørsrapporten bestrids, genom beslut av undersökningsdomaren, ungdomsdomaren eller den behöriga domstolen, och på begäran av åklagaren eller en av parterna.

Spridning av en inspelning i original eller en kopia är belagt med ett års fängelse och 15 000 euro i böter (artikel L.413-14 i lagen om ungdomsbrottslighet).

Fem år efter att det straffrättsliga förfarandet har avslutats ska den ursprungliga inspelningen och kopian förstöras inom en månad (artikel L.413-15 i lagen om ungdomsbrottslighet).

- Förhör med underåriga brottsoffer

Enligt artikel 706-52 i straffprocesslagen ska en audiovisuell inspelning göras av förhör med underåriga som har utsatts för något av de brott som avses i artikel 706-47 i samma lag. Detta rör sig främst om sexuella övergrepp (våldtäkt, sexuellt våld, sexuella övergrepp och koppleri). Audiovisuella inspelningar får även göras av förhör med underåriga brottsoffer när brotten rör artiklarna 222-33-2-2 (psykologiska trakasserier) och 222-33-2-3 (skolmobbing) i strafflagen.

Artikel 706-52 i straffprocesslagen ändrades genom lag nr 2007-291 av den 5 mars 2007 för att möjliggöra systematisk inspelning av sådana förhör, utan krav på samtycke från den underåriga eller dennes företrädare.

Dessutom finns det inte längre någon bestämmelse om att en sådan inspelning endast ska vara en ljudinspelning på begäran av den underåriga eller det juridiska ombudet. Från och med nu kan bara åklagaren eller undersökningsdomaren besluta att en inspelning endast ska vara en ljudinspelning om detta är motiverat med beaktande av den underårigas bästa (artikel 706-52.2).

Därmed är den enda anledningen till att inte spela in förhör med underåriga brottsoffer tekniska funktionsfel på utrustningen. Sådana funktionsfel regleras strikt i lag och enligt artikel 706-52 i straffprocesslagen ska utredningstjänsten omedelbart underrätta åklagaren eller undersökningsdomaren och utarbeta en rapport om typen av funktionsfel.

En kopia ska göras av inspelningen i syfte att underlätta senare samråd under förfarandet. Kopian ska inkluderas i ärendeakten. Den ursprungliga inspelningen förseglas.

Inspelningen kan visas eller höras under förfarandet om undersökningsdomaren beslutar detta. En kopia av inspelningen får dock visas för eller höras av parterna, advokaterna eller sakkunniga i närvaro av undersökningsdomaren eller en rättssekreterare.

Spridning av en inspelning i original eller en kopia är belagt med ett års fängelse och 15 000 euro i böter.

Fem år efter att det straffrättsliga förfarandet har avslutats ska den ursprungliga inspelningen och kopian förstöras inom en månad.

1.2 Obligatoriska audiovisuella inspelningar av förhör med personer som är frihetsberövade på grund av brott

Enligt artikel 64-1 i straffprocesslagen ska audiovisuella inspelningar göras av förhör med personer som på grund av brott är frihetsberövade vid polis- eller gendarmeristationer eller enheter som utför kriminalpolisiära uppgifter. En sådan inspelning får endast användas vid tvister om innehållet i förhørsrapporten. Om antalet personer som hålls i förvar av samma avdelning måste förhöras samtidigt och detta gör det omöjligt att spela in de respektive förhören, måste åklagaren utan dröjsmål informeras om situationen och genom ett skriftligt beslut som ska bifogas till akten utse den eller de personer vars förhör inte kommer att spelas in, i enlighet med utredningens krav. Om det är tekniskt omöjligt att spela in förhöret ska kriminalpolisen omedelbart informera åklagaren och ange i rapporten vilken typ av tekniskt fel det beror på.

1. 2. Under undersökningens gång

Enligt artiklarna 706-71 och R.53-33 och följande i straffprocesslagen får förhöret, utfrågningen eller

konfrontationen, när så är motiverat med hänsyn till utredningens krav, genomförs på flera platser i Frankrike som är anslutna via telekommunikation där överföringens konfidentialitet garanteras.

Rapporter om dessa förfaranden upprättas sedan på varje plats. I sådana fall är förfarandet som följer: ett yttrande begärs från åklagarmyndigheten; i förekommande fall kallas en kvalificerad person som är bunden av tystnadsplikt; originalinspelningen förseglas efter att en kopia gjorts; kopian läggs till ärendeakten. En rapport om förfarandena måste utarbetas. Dessa bestämmelser gäller även i fall där personen hålls i förvar.

I artikel 706-71 i straffprocesslagen föreskrivs att advokaten i sådana fall kan närvara antingen i rättssalen eller hos sin klient. I det första fallet måste advokaten kunna tala konfidentiellt med sin klient med hjälp av de medel för telekommunikation som tillhandahålls. I det andra fallet ska en fullständig kopia av ärendeakten göras tillgänglig på den plats där personen hålls frihetsberövad. Även om ordalydelsen i artikel 706-71 i straffprocesslagen begränsar dessa bestämmelser till förhör eller utfrågning av en frihetsberövad person bör det anses att advokaten till en fri person som hörs på distans också kan närvara antingen tillsammans med utredningsdomaren eller hos sin klient.

- Audiovisuella inspelningar av utredningsförhör

Audiovisuella inspelningar måste göras av alla förhör med personer som är föremål för utredning, inbegripet första inställelsen och konfrontationer (artikel 116-1 i straffprocesslagen)

- under förutsättning att förhöret genomförs i utredningsdomarens lokaler,

- och att det gäller misstänkta brott; undantaget för inspelningar av de brott som avses i artikel 706-73 i straffprocesslagen eller som föreskrivs i avdelning I och II i bok IV i strafflagen (hot mot nationens grundläggande intressen - terrorism) förklarades vara författningsstridigt genom ett beslut av författningsdomstolen av den 6 april 2012 efter en förtursfråga.

Denna författningsstridighet gäller endast förhör som genomförs efter den 6 april 2012 (brottmålsavdelningens dom av den 10 maj 2012).

Genom lagen infördes följande två undantag från skyldigheten att göra inspelningar:

- Om antalet personer under utredning som ska förhöras samtidigt, antingen i samma förfarande eller i separata förfaranden, gör det omöjligt att åstadkomma en fullständig uppsättning inspelningar. I sådana fall ska undersökningsdomaren utse den eller de personer vars förhör inte spelas in, genom ett skriftligt beslut som läggs till akten och med beaktande av utredningens krav.

- Om inspelning är tekniskt omöjlig måste domaren nämna detta i förhørsrapporten och ange problemets art.

- Tillgång till inspelningen

Tillgång till inspelningen är föremål för strikta villkor enligt följande:

- Det kan ske antingen under utredningen eller inför den domstol som prövar målet. - Det kan endast ske om den person som är föremål för utredning eller svaranden ifrågasätter innehållet i en förhørsrapport.

- Det sker antingen på begäran av åklagaren eller på begäran av en av parterna och genom beslut av undersökningsdomaren eller den dömande domstolen.

Om en av parterna gör en begäran måste den göras i enlighet med artikel 82-1 i straffprocesslagen och domstolens svar ska ges i form av ett motiverat beslut inom en månad från mottagandet av begäran.

- Vad händer med inspelningen?

Lagen föreskriver att inspelningen ska förstöras senast fem år och en månad efter att det straffrättsliga förfarandet har avslutats.

Inspelningar ska förstöras enligt anvisningar från åklagaren (artikel D.32-2 i straffprocesslagen).

Olaglig spridning av en sådan inspelning är ett brott och är belagt med ett års fängelse och 15 000 euro i böter.

En originalinspelning ska göras och förseglas. En kopia av denna inspelning ska inkluderas i ärendeakten. Kopian kan vara gemensam för alla inspelningar som görs under utredningen (artikel D.32-2 i straffprocesslagen).

h) Information om videokonferensteknik som finns tillgänglig i din medlemsstat eller den vanligaste videokonferensplattformen eller -lösningen

- För behandlingstjänster i realtid används Cisco Webex Desk.

- Rättssalar och administrativa tjänster är utrustade med Cisco Webex Room Kit.

- Decentraliserade kriminalvårdstjänster använder Cisco Webex Room Kit.

i) Information om de praktiska arrangemangen för att organisera och genomföra förhöret, särskilt: Vilken myndighet ska kontaktas? Finns särskilda krav (t.ex. nödvändig information som ska anges) för kontakten med denna myndighet?

Dessa punkter behandlas i svaret på fråga f).

l) Möjlighet för misstänkta, tilltalade, dömda eller andra berörda personer att ställa frågor och delta aktivt

Enligt fransk rätt kan tilltalade delta aktivt i förfarandet.

- Tilltalade vuxna och underåriga som är frihetsberövade enligt ett rättsligt beslut åtnjuter de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 63 och följande i straffprocesslagen, som vidareutvecklades genom lagen av den 27 maj 2014 och lagen av den 18 november 2016, nämligen:

- Rätten att bli informerad om utredningens art och, i förlängningen, i enlighet med artikel 63-1 i straffprocesslagen, om brottets påstådda art, datum och plats samt de grunder som anges i artikel 62-2 i straffprocesslagen.

- Rätten att tala.

- Rätten att biträdas av en advokat, vilket är obligatoriskt för underåriga (artikel L.413-9 i lagen om ungdomsbrottslighet).

- Rätten att få tillgång till vissa inlagor (rapport om underrättelse om frihetsberövande enligt rättsligt beslut); läkarintyg utfärdade av läkaren som undersökte den underåriga, rapporter från förhör med den underåriga.

- Rätten att bli informerad om de rättigheter som anges i artikel 77-2 i straffprocesslagen när frihetsberövandet avslutas.

Advokaten får närvara vid förhör och konfrontationer med den som sitter i förvar. Förhör och konfrontationer genomförs av brottsutredare och kriminalpolis som har ensam kontroll över förfarandena. Advokaten får dock i slutet av varje förhör eller konfrontation ställa frågor till den frihetsberövade personen. Kriminalpolisen kan invända mot att frågor ställs på detta sätt om de förefaller inverka menligt på utredningens korrekta genomförande. En sådan vägran måste nämnas i rapporten. Advokaten får läsa förhör rapporten och lämna skriftliga synpunkter i slutet av varje förhör eller konfrontation som sedan bifogas förfarandet.

Den som ställs inför åklagaren eller, i förekommande fall, häktningsdomaren för att förlänga frihetsberövandet måste informeras om sin rätt att lämna in framställningar till dessa i syfte att avsluta åtgärden. Om den frihetsberövade personen inte ställs inför åklagaren kan han eller hon ändå lämna ett muntligt uttalande som ska registreras av utredarna i en förhör rapport som meddelas domaren innan beslut fattas om att förlänga frihetsberövandet.

Enligt artikel 63-1 i straffprocesslagen ska denna rätt meddelas alla personer omedelbart efter att de har placerats i förvar, tillsammans med andra uppgifter och information om rättigheter. Ordalydelsen i rätten att tala ges i punkt 3 i samma artikel: rätten att, under förhör och efter att ha uppgett sin identitet, göra uttalanden, besvara de frågor som ställs eller tala.

- Personer som är föremål för utredning under undersökningsfasen

Efter att ha mottagit synpunkter från advokaten meddelar undersökningsdomaren personen antingen att de inte är föremål för utredning, i vilket fall de åtnjuter rättigheter som assisterat vittne (artikel 116.6 i straffprocesslagen),

eller att de är föremål för utredning och i sådana fall anger undersökningsdomaren de faktiska omständigheter och rättsliga klassificeringar som läggs som grund, om dessa skiljer sig från de grunder som ursprungligen angavs (artikel 116.7 i straffprocesslagen).

I det senare fallet måste undersökningsdomaren underrätta personen om följande: – Deras rätt att begära åtgärder på grundval av artiklarna 81, 82-1, 82-2 och 156 i straffprocesslagen under hela utredningsperioden och senast, om de har lämnat in en begäran, inom en till tre månader efter underrättelse om att utredningen har avslutats i enlighet med artikel 175-1 i straffprocesslagen (artikel 116.7 i straffprocesslagen).

– Deras rätt att inom samma tidsfrist inge yrkanden om ogiltigförklaring med stöd av artikel 173 i straffprocesslagen, om inte annat följer av artikel 173-1 i samma lag, där det föreskrivs att invändningar om ogiltighet av förhör (vid första inställesen eller senare inställelser) och tidigare vidtagna åtgärder, vid äventyr av ogiltighet, ska framföras inom sex månader från underrättelse om undersökningen eller förhöret (artikel 116.7 i straffprocesslagen).

– Den förväntade tiden för slutförande av förfarandet, om det är mindre än ett år för brott av normalgraden och 18 månader för allvarliga brott.

– Rätten att begära att utredningen avslutas vid utgången av den period som domaren angett, eller vid utgången av de maximala tidsfrister som anges ovan, i enlighet med artikel 175-1 i straffprocesslagen.

Den person som är föremål för utredning kan också lämna synpunkter när ett sakkunnigutlåtande beordras och begära att undersökningsdomaren ställer ytterligare frågor. Vid tidpunkten för anmälan av sakkunnigutlåtandet har den person som är föremål för utredning minst 15 dagar till sitt förfogande för att begära ytterligare sakkunnigutlåtanden, ett andra utlåtande eller en ny sakkunnigutvärdering (artikel 167.3 i straffprocesslagen).

4. Avgifter i förfaranden i frågor på privaträttens område

I fransk lag nr 77-1468 av den 30 december 1977 antogs principen om kostnadsfri rättegång vid civilrättsliga domstolar.

Det finns dock många undantag från denna princip eftersom den inte omfattar kostnader för domstolstjänstemän, sakkunnigutlåtanden och, mer allmänt, de många kostnader som parterna ådrar sig under förfarandets gång.

Kostnaderna för en part i privaträttsliga ärenden, som regleras av [avdelning XVIII i bok I i civilprocesslagen](#), delas upp i två grupper:

- Kostnader som anges utförligt i [artikel 695 i civilprocesslagen](#) och som motsvarar utgifter som nödvändigtvis har uppkommit i samband med förfarandet och dess följder. Dessa belopp är föremål för en avgift som fastställs antingen genom förordning eller genom domstolsbeslut. Kostnaderna kan återkrävas av den part som har vunnit målet från den part som förlorade det, eller från den som domstolen har beordrat att bära den ekonomiska bördan för sådana kostnader.
- Icke ersättningsbara kostnader, vilket motsvarar övriga kostnader som har uppkommit i samband med förfarandet och som omfattas av en ansökan om full ersättning. Domstolen har fri prövningsrätt i fråga om såväl grunden som beloppets storlek, med beaktande av skälighet och den dömda partens ekonomiska situation ([artikel 700 i civilprocesslagen](#)). I dessa kostnader ingår särskilt advokatarvoden.

De huvudsakliga kostnader som kan erläggas parterna i privaträttsliga förfaranden kan identifieras enligt förteckningen i artikel 695 i civilprocesslagen:

1. Avgifter, skatter, kostnader och pålagor som tas ut av domstolens kansli eller skattemyndigheterna, med undantag för avgifter, skatter och påföljder som kan tillkomma för handlingar och dokument som inges till stöd för parternas fordringar

I praktiken omfattar detta huvudsakligen de avgifter som tas ut av advokaternas ersättningsfond vid appellationsdomstolarna i överklagandeförfaranden med obligatorisk representation ([artikel 1635a P i den allmänna skattelagen \[Code général des impôts\]](#)), avgifter som tas ut av handelsdomstolarnas kanslier enligt [dekret nr 80-307 av den 29 april 1980](#) och registreringsavgifter som avser försäljningsvillkoren vid beslagtagande av egendom.

2. Kostnader för översättning av handlingar när detta krävs enligt lag eller internationella avtal

Vissa europeiska instrument som förtecknas i bilaga I kräver att översättningar av vissa handlingar bifogas, såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur där dess artikel 9 föreskriver att alla översättningskostnader före översändandet av handlingen ska bäras av sökanden.

3. Ersättning till vittnen

Detta är kostnader som uppstår i samband med de utredningsåtgärder som domstolen har beslutat om enligt artiklarna 204–231 i civilprocesslagen. De omfattar traktamente för deltagande, resekostnader och dagtraktamente i enlighet med villkoren i artiklarna 9–13 i [dekret av den 27 december 1920 om ändring av resekostnader för parter, sakkunniga vid domstol, ansvariga för bevisning och vittnen](#).

4. Ersättning till tekniker

Detta är kostnader som uppstår i samband med utredningsåtgärder som domaren har beslutat om enligt artiklarna 232–284-1 i civilprocesslagen, särskilt sakkunnigutlåtanden. När tekniker utnämns ska bestämmelser fastställas gällande deras ersättning. Det slutliga beloppet fastställs av domaren efter att teknikern har utfört sina uppgifter.

5. Avgiftsbaserade utbetalningar

Dessa kostnader betalas direkt till tredje parter av advokater, offentliga tjänstemän och tjänstemän vid ministerier på deras klienters vägnar i samband med en lagstadgad tjänst, såsom kostnader för kopiering av domar, handlingar upprättade av notarius publicus, information om hypotekslån samt arvoden till låssmeder och kostnader för stämpling av brev om dessa kostnader utgör obligatoriska formaliteter i förfarandet enligt beslut av ett exekutionsbiträde.

6. Arvoden till offentliga tjänstemän och tjänstemän vid ministerier

Dessa kostnader är arvoden som betalas till exekutionsbiträden enligt [dekret nr 96-1080 av den 12 december 1996 om fastställande av taxan för exekutionsbiträden i förfaranden på privaträttens område](#) för deras verksamhet som exekutionsbiträden på privaträttens område, eller enligt [dekret nr 85-382 av den 29 mars 1985 om fastställande av avgifter för auktionsförrättare](#) för deras verksamhet som förrättare enligt domstolsbeslut, eller kostnaderna för notarius publicus enligt [dekret nr 78-262 av den 8 mars 1978 om fastställande av avgifter för notarius publicus](#).

7. Advokatarvoden, i den mån de är reglerade, inbegripet rätten till försvar

Till skillnad från avgifter, som advokaten fastställer fritt i samförstånd med klienten och som inte ingår i kostnaderna, regleras advokaters arvoden vad gäller beslag av egendom, delning, auktion, rättsliga säkerheter och tvångsinteckningar ([artikel R.444-71 i handelslagen](#)). Dessutom ingår de avgifter för förhör som tas ut enligt [artiklarna R.652-26 och följande i socialförsäkringslagen \[Code de la sécurité sociale\]](#).

8. Kostnader i samband med delgivning av en handling utomlands

Detta är kostnader för delgivning av en handling utomlands i enlighet med [artiklarna 683–688-8 i civilprocesslagen](#) när ett av instrumenten i bilaga I föreskriver delgivning av en handling (t.ex. en stämningsansökan eller ett beslut).

9. Kostnader för tolkning och översättning som krävs på grund av utredningsåtgärder utomlands som sker på begäran av domstolarna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 av den 25 november

2020 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (bevisupptagning) (omarbetning)

10. Sociala utredningar som beordrats enligt artiklarna 1072, 1171 eller 1221 i civilprocesslagen

Detta är kostnader i samband med sociala utredningar som domstolen har beordrat i familjeärenden ([artikel 1072 i civilprocesslagen](#)), adoptionsärenden ([artikel 1171 i civilprocesslagen](#)) eller förfaranden inför den domare som övervakar förmyndarskap ([artikel 1221 i civilprocesslagen](#)).

11. Ersättning till den person som domaren utsett för att höra den underåriga enligt artikel 388-1 i civillagen

Detta är fall där domaren i enlighet med [artikel 388-1 i civillagen](#) har utsett en person som ska höra en underårig med beslutsförmåga.

12. Ersättning och kostnader i samband med åtgärder, undersökningar och utredningar som krävs enligt artikel 1210-8

I dessa fall har åklagaren begärt åtgärder, undersökningar eller utredningar i enlighet med [artikel 1210-8 i civilprocesslagen](#) för att fastställa sättet att verkställa ett beslut om att återlämna ett barn som har varit föremål för olovligt internationellt bortförande av barn.

När det gäller registrering i handels- och företagsregistret (*Registre du commerce et des sociétés*) av beslut i samband med insolvensförfaranden, förutom registreringar som föreskrivs på eget initiativ i [artikel R.123-22 i handelslagen](#), fastställs avgifterna i [beslutet av den 9 november 2017 om fastställande av storleken på de avgifter som ska betalas som ersättning för tjänster som utförs av direktoratet för rättslig och administrativ information](#) och som avser de frivilliga registreringar som föreskrivs i artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015.

5. Elektroniska betalningsmetoder

Analysen av den påverkan som genomförandet av artikel 9 i förordningen skulle ha måste slutföras för att identifiera dessa system.

6. Underrättelse om tidig användning av det decentraliserade it-systemet

Frankrike deltar i det kommittéförfarande som organiseras av Europeiska kommissionen i detta avseende. Intern styrning håller på att införas för att säkerställa korrekt införande av eEDES-verktyget och dess ibruktagande av alla berörda anställda inom rättsväsendet. De två första användningsfallen, *delgivning av handlingar* och *bevisupptagning* håller för närvarande på att införas av berörda yrkesgrupper och tekniska grupper.

7. Underrättelse om tidig användning av videokonferenser i frågor på privaträttens område

Ministeriet har inrättat en pilotarbetsgrupp för efterlevnad av digitaliseringsförordningen när det gäller videokonferenser i gränsöverskridande förfaranden. Den undersöker de tekniska, rättsliga och förfarandemässiga konsekvenserna av artikel 5 och fastställer vilka åtgärder som ska vidtas för att dess bestämmelser ska kunna tillämpas före det fastställda datumet, dvs. den 1 maj 2025.

8. Underrättelse om tidig användning av videokonferenser i frågor på det straffrättsliga området

Ministeriet har inrättat en pilotarbetsgrupp för efterlevnad av digitaliseringsförordningen när det gäller videokonferenser i gränsöverskridande förfaranden. Den undersöker de tekniska, rättsliga och förfarandemässiga konsekvenserna av artikel 6 och fastställer vilka åtgärder som ska vidtas för att dess bestämmelser ska kunna tillämpas före det fastställda datumet, dvs. den 1 maj 2025.

■ Senaste uppdatering: 10/04/2026

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.